

[Bernhard Baunsgaard]

værdsætte kvindens personlige integritet i tilstrækkelig grad. Det kommer vel frem alene i sådan en betragtning, at hvis en mand lægger op til et galant eventyr med en kvinde og han så fortryder i sidste øjeblik, siger vi alle sammen, at han har alligevel en stærk karakter. Hvis en kvinde på samme måde har lagt op til en mand og hun fortryder og hun derefter bliver udsat for voldtægt, konstaterer man blot, at hun selv har været ude om det. Det er jo den populære indstilling, og det er den, vi skal havde ændret. Kvinden må have samme vilkår som manden.

Må jeg gentage, hvad jeg sagde før, at jeg tror, at noget af det, vi kan og skal ændre, og som justitsministeren lovede os skulle ændres, er politiets afhøringsmetoder. Nu understreger justitsministeren, at der intet er til hinder for, at slægtninge kan overvære en afhøring af f. eks. en ung pige, men i et af de slemme tilfælde, vi har haft, med den 14-årige pige her i København, var én af de ting, som hendes forældre var kede af, den, at de ikke havde fået vide, at der var sket afhøringer, uden at moderen eller faderen var til stede.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Jeg skal ikke forlænge denne diskussion, for det forekommer mig, at vi er enige om, hvordan vi skal se på tingene. Men jeg vil nu ikke tages til indtægt for en kritik af politiet, som fremføres, uden at jeg kender detaljerne forelagt mig fra begge sider. Der lå ikke i mine bemærkninger en kritik af politiets nuværende arbejdsformer, men der lå en meddelelse til hr. Bernhard Baunsgaard om, at politiet selv for tiden overvejede, hvad de kunne gøre for at finde en praksis, som var tilfredsstillende for begge parter i sagen. Det var det arbejde, jeg gav tilsagn om at videreføre, og det holder jeg fast ved.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal gerne alene påtage mig ansvaret for rigtigheden af de oplysninger, jeg fremkom med heroppe, naturligvis, og ikke inddrage justitsministeren. Vi kan jo bare slå op i de akter, vi har fået, så kan man se, at jeg har refereret rigtigt, men der skal da ikke være nogen tvivl om, at det er mine oplysninger.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg skal ikke blande mig i den drøftelse, der har været mellem justitsministeren og hr. Bernhard Baunsgaard, men til hr. Bernhard Baunsgaard i øvrigt blot sige, hvad jeg måske ikke fik sagt umiddelbart under mit svar før til hr. Bernhard Baunsgaard, at der er da ingen tvivl om, af Gammeltoft-Hansen i sin doktordisputats har ret i, at de første dage, man er fængslet, kan være meget hårde for den pågældende og vel også meget belastende. Der er da ikke nogen tvivl om, det er sådan. Derfor står der heller ikke i det forslag, vi kommer med, ordene »skal fængsles«, der står, at man kan anvende varetægtsfængsel. Det vil sige, at i de tvivlsomme sager, hvor der kan være tvivl om, hvad der er begået af vold og lignende, kan man ikke komme til at bruge denne bestemmelse. Det vil dommeren sikkert ikke gå med til, og det skal han heller ikke gøre. Men dér, hvor der foreligger nogle ganske klare forhold, kan der for mig at se være god grund til at anvende en regel som den, vi har foreslået som tilføjelse til retsplejelovens bestemmelser om varetægtsfængsling.

Og så må jeg igen sige, at spørgsmålet er jo, hvem man egentlig skal tage mest hensyn til; offeret eller den, der har begået den strafbare overtrædelse af loven. Jeg hælder stadig væk til den anskuelse, at offeret må være den, der har krav på beskyttelse fremfor den, der har begået lovovertrædelsen. Derfor må den, der har begået lovovertrædelsen, affinde sig med nogle ting, der ikke er særlig behagelige, netop fordi man har begået overtrædelsen.

Hele sigtet – det vil jeg sige én gang til – med dette er at søge at forebygge, at vold forekommer, fordi en bestemmelse som denne måske kunne afholde en del gerningsmænd fra at begå lovovertrædelser. Lad os så prøve på anden måde at finde frem til noget bredere, hvor vi kunne forebygge på anden måde. Det, vi kan gøre her, er i hvert fald, at vi kan søge at beskytte offeret og samfundet i nogen grad med det, der er tale om.

Når jeg ikke taler meget om næste led i bistanden til ofrene, skyldes det, at vi øjensynligt er enige om alle sammen, at der her skal gøres noget, og det tror jeg også der skal gøres på det andet felt. Det væsentligste er,